

kunne give deres børn en iskage på en varm sommerdag, for at kunne købe en pakke til deres børn til jul, eller hvad det nu er, går hen og tager sort arbejde f.eks. som avisudbringer. Vi har set en lang række virksomheder der. Jeg ved ikke, om hr. Oppfeldt ikke helt var opmærksom på det, men der blev faktisk lavet en politiaktion mod avisudbringere, som lige præcis betjente sig af sort arbejdskraft; folk, der følte sig tvunget til at arbejde under elendige arbejdsvilkår.

Hvis en af dem var kommet til skade på arbejdet, hvad havde der været af sikkerhed der? Ingenting. Det er den slags ting, man tvinger folk ud i med de lave ydelser, og det er uacceptabelt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Søren Krarup for tredje gang og derefter hr. Flemming Oppfeldt.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er jo klart, at det selvfølgelig også handler om integration, og det handler om, som det også hedder i regeringens oplæg, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Hvis man får at vide ude i Sri Lanka eller andre steder, at der ligger guld på gaden i Danmark, kommer man ikke for at arbejde, men så kommer man for til syvende og sidst at snylte. Det er nødvendigt at understrege over for dem, der kommer til Danmark, at de skal kunne klare sig selv, og derfor er det nødvendigt at stille krav til dem i retning af, at de altså skal arbejde. Det er jo det, der ligger som intention i det.

Må jeg så sige med hensyn til vores principielle uenighed, hvor hr. Søren Søndergaard taler om, at han dyrker eller tror på universelle rettigheder: Det har altid undret mig. I afkoloniseringsperioden da hed det Indien for inderne, Afrika for afrikanerne osv. Da vidste man, at der var noget, der hed et land, en national ret til sit land, men pludselig gælder det ikke for Vesten. Pludselig får vi i Danmark at vide, at det ikke gælder for os. Det er racisme, hvis vi siger: Danmark er naturligvis danskernes land.

Disse universelle rettigheder er et ideologisk bedrag, som til syvende og sidst udspringer af oplysningsstid og marxisme, men som er forfalskende.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil spørge Enhedslisten: Er det ikke uacceptabelt, at socialrådgivere ikke stiller indvandrerne og flygtningene over for de jobmuligheder, der måtte være til stede, såfremt der selvfølgelig er jobmuligheder i et lokalt område som f.eks. rengøringsjob og den slags? Er rengøringsjob et mærkeligt arbejde? Var det det, der var under den her kategori? Eller var det kun sådan helt illegale job? For det er vi enige om: Det er da et mærkeligt arbejde, og det skal folk jo ikke have.

Men hvis der er sådan et arbejde til rådighed for ufaglærte, skal det så ikke være en sagsbehandlers fornemste pligt at sige: Her er dit arbejde, og så taler vi ikke mere om hverken kontanthjælp, starthjælp eller noget som helst?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det skal kunne betale sig at arbejde, siger hr. Søren Krarup, og jeg er fuldstændig enig. Selvfølgelig skal det det. Derfor er modellen jo meget simpel. Alle mennesker i det danske samfund, det være sig danskere eller folk, der er kommet hertil, danskere af fødsel, eller folk, der er kommet hertil siden, skal have et tilbud om beskæftigelse. Der er masser af ting, der mangler at blive gjort i det danske samfund, masser af ting.

De skal have tilbud om beskæftigelse, og deres accept af at tage det tilbud om beskæftigelse på ordinære vilkår – på ordinære vilkår til en ordinær løn – er selvfølgelig betingelsen for, at de kan få understøttelse, hvis der ikke er noget arbejde. Sådan er det.

Sådan er det allerede i dag, og sådan skal det være, og derfor kan jeg sige, at hvis der er socialrådgivere, som af en eller anden uransagelig grund ikke vil give en bestemt gruppe af deres borgere et ordinært job til en ordinær løn under ordinære vilkår, skal det da påtales på det groveste. Det er pligtforsømmelse. Naturligvis er det det.

Men vi understreger, at vi snakker om ordinære job på ordinære vilkår. Vi snakker ikke om alle mulige fiktive job, hvor man får folk til at arbejde til ingen løn eller underbetaling osv.

Så til sidst til hr. Krarup vil jeg sige: Jamen jeg fornægter kulturrelativismen. Jeg accepterer ikke kulturrelativismen. Jeg har ikke den opfattelse, at det skal accepteres, bare fordi man nede i Iran har en eller anden religion, hvor nogle, havde jeg nær sagt – undskyld, jeg siger det – tosser tror, at man i Guds navn eller i Allahs